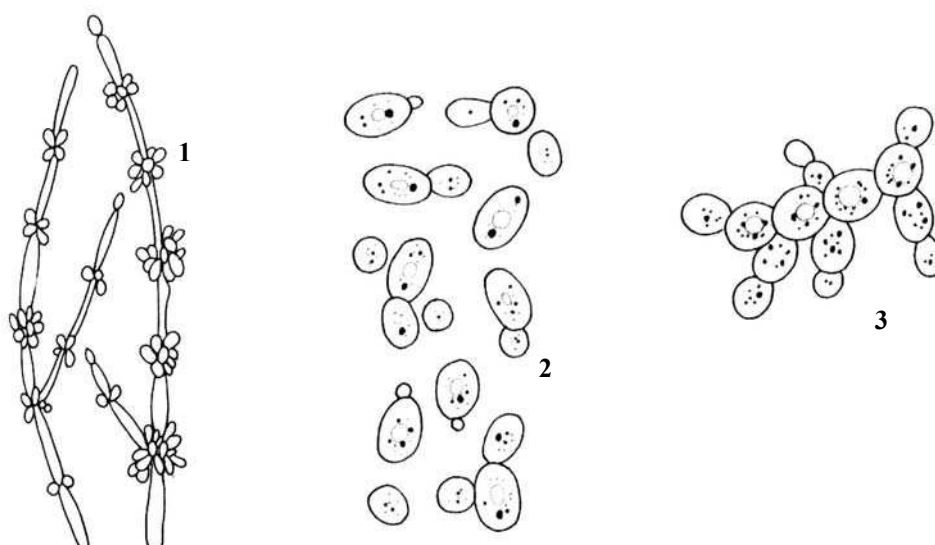

Pezizales, Helotiales, Tuberales, houby známé jako tzv. diskomycety). U **askolokulárních hub** mají plodnice, tzv. **askostromata**, tvar připomínající polštářovitá lůžka s dutinkami (lokulus) s uvnitř vyvíjenými vřecy. Zástupci jsou řády *Myriangiales, Dothiorales, Pseudosphaeriales*. Typy vřecek, viz obr. 13. Příklady některých zástupců třídy *Ascomycetes*, viz obr. 14.

Řád *Endomycetales* představuje skupinu askogenních hub, u nichž vřecka vznikají bezprostředně ze zygoty. Typickými zástupci je čeleď kvasinek *Saccharomycetaceae*, jejíž druhy se vyskytují na substrátech s přebytkem cukru (plody, nektar). Rozmnožují se pučením a tvoří řetízkovitě pospojované buňky, tzv. **pseudomycelium**, buněčnou stěnu tvoří glukan, mannan, bílkoviny a nepatrné množství chitinu. (U rodu *Schizosaccharomyces* lze pozorovat tvorbu přepážek.) Zásobní látkou je glykogen a vitamíny skupiny B. Vyskytují se i v půdě, v mléce, na exkrementech, vegetativních částech rostlin. Využití mají při získávání bílkovin či při alkoholovém kvašení.

Ontogeneticky existují tři typy askogenních kvasinek, a to **haplobiontní, haplo-diplobiontní a diplobiontní**. Rod *Schizosaccharomyces* se vyskytuje převážně v haplobiontní fázi (vegetativní fáze), zygota se stává během meiotického dělení vřeckem. Rod *Saccharomyces* (*S. cerevisiae*) je haplo-diplobiontní, haploidní buňky i zygoty se množí pučením a diploidní buňky se stanou vřeckem. Rod *Saccharomycodes* je diplobiontní, askospory kopulují přímo ve vřecku a vegetativní pučení probíhá v diploidní fázi.

Obr. 14. Příklady zástupců třídy *Ascomycetes*: (1) *Candida* sp., (2) *Rhodotorula glutinis*, (3) *Saccharomyces cerevisiae*

Řád *Taphrinales* je zastoupen parazitickými druhy napadajícími vyšší rostliny, např. *Taphrina deformans*, která způsobuje kadeřavost listů broskvoně. Vřecka vznikají z dvoujaderných askogenních buněk, které se utvářejí mezi epidermálními buňkami hostitele a tvoří zde palisádovou vrstvu.